

Така сжщо бѣше и въ бѣдната Полша. Идяха Французи, идяха даже Англичани, идяха бѣли Араби, идяха съ пантофи Нѣмцитѣ—идяха, идяха и не достигаха, защото не излизаха изъ къщи. Оръжие посяха отъ Хамбургъ, отъ Страсбургъ, отъ Берлинъ и Лондонъ, и не донесаха защото не изнасяха. Нещастнитѣ въстаници се бияха съ колове или юмруци. Комитетитѣ събираха пари, комитетитѣ даваха отчети, а въстанието дяволитѣ го взели. Такъвъ всекога е билъ и ще бѣде портѣдка на работитѣ при демократическото невидимо правителство. Полесно е да се намѣри квадратурата на кръга и да се измисли машина съ непрекъсвано движение, отъ колкото да се добие правда и честни дѣйствиия отъ демократическото невидимо правителство. Богъ не благославя демократията,—у него самийтъ има архангели и ангели, има свѣтци и блаженни; и сатаната не е распотоженъ къмъ нея: той толкова години се бие за първенство, за старшето мѣсто въ иерархията.

А цѣкъ когато демокрацията съ невидимото правителство поисхарчи вдовишкитѣ стотинки и се забърка въ такива расходи, щото тѣхъ не можешъ ги смѣтна даже и на русски счегове, тогава за да се развържатъ нѣкакъ отъ работата, казватъ на довѣрчивийтъ, шашардисанийтъ народъ: върви, бий се, сѣчи, коли! Между това агитаторитѣ, подкрѣпителитѣ, комитетитѣ и комисаритѣ избѣгватъ задъ граница при невидимото правителство и тамъ си уминатъ ржцѣтъ отъ всичко, което се е случило. Като въ будиха хората за бой и като ги хвърлиха на погибель и смъртъ, тѣ изново захващатъ да вълнуватъ умоветѣ, да кръятъ нови работи. Такова е нескончаелото движение на политическата демократия. Тя може да каже на себе си: *еврика!* Защото хората довѣрватъ и служатъ на нея, служатъ върно на нейното кавалерство, въ връда на човѣчеството.

Така бѣше въ Полша, така бѣше въ България, и сжщото това ще се повтори въ много други мѣста, защото людитѣ сж добродушни и легковѣрни. Справедливийтъ и дѣятелнийтъ човѣкъ имъ се струва да е при-